

1968-ci ildə Güney Azərbaycanın cənnət guşəsi Qaradağ mahalının Şəbxanə (Şovxana) kəndində anadan olub. 6 yaşından ailəsiylə Təbrizdə yaşayır. İnşaat mühəndisidir. Klassik şeirlərlə bərabər, sərbəst də yazır. "Bu gecə məhnilənəcəyəm ay sən üçün" adında kitabı Təbrizdə yayımlanıb.

■ Yəqub Nami

TELEFON

Dayanmadan günbəgün
azalır telefonumun nömrələrinin sayı.
Dünəndən bu günə
Sözalır, azalır, sözalır, azalır.
Məcid, Məmməd Hüseyn, Əli , Həsən, Məsud, Abbas
Belə getsə, bir mən qalacağam, bir də telefonum,
Yada ki bir gün bir alatoranlıqda,
Baharsız bir payız axşamında,
Mənim də nömrəm yolunu tutub gedəcək tək başına.
Sözala-sozala azalana qədər,
Görəsən, haçan bir telefonun yükü
yüngülləşəcək mənsiz?!

Dünəndən gətirdiklərim yol alıb gedir,
Bu günüm yalnız özümlə paylaşılır.
Sabahıma güman yox, gün batan çağları,
Telefon nömrələrimin sozalması çoxalıb.
Bəlkə də, mən azalmağa başlamışam.
Yoxlayın telefonlarınızı.

ANA

Deyərdi - dəcəllik eləsəz,
Qulaqlarınızdan nallayacağam divara.
QırX il bundan əvvəl
Mən hələ də divara gözüm düşəndə,
Fikirlişirəm bu işin necə olmasına.
Atamın ecəb davranışları olardı -
Anama yardıma qoymazdı bizləri.
“Kişi gerek öz işinə gedə!” deyərdi.
Anama hörmət bəsləmək lazım idi ailədə
Anama hörmətsizlik,
Bağışlanılmaz bir günah idi.
Hörmətli anam,
Hər işi təkbaşına görərdi,
Hətta bizi böyütməyi belə.
Atam el ağsaqqalı idi,
Bütün cavanlara örnək,
Anam el ağırbaşyı bir mələk,
Dizlərində protez, belində disk,
Ayaqlarında vərəm, dodaqlarında gülüş,
Ürəyində sevgi...

MƏN HEÇ YAŞAMADIM Kİ...

Klimancaro dağlarının qarında
Gül açmışdı yaşam.
Balkonlarda pijamalı
Barmaq arasında siqara.
Şəhəri gözlərindən axıdan
Balkon şəhəvtlərini hiss etdirdi.
Arxa küçələrdə gecələrindən səhər axtaranlar,
Ön planların şəhərinə
Gecələri yaşadanları.
Hamısında yaşamı göstərdi.
Ən qırmızı keçidlərdən
Yol kəsənliklərdən,
İçi boş qap-qara dəv imiş, sən demə.
Sonunda dedi... öldük.
Mən heç yaşamadım ki öləm,
Diriliyimizdən kimlənin xəbəri olmadı.

MƏN

Ürəyimin tikə-parçalarını,
Süpürsələr də bu şəhərdən
Yox edilsəm də dar-düdük keçidlərdə.
Bir çimdik qəm-kəder oturmaz ürəyimə,
Bir gün gələr
Bu xarabanın pişikləri mənə sənə anladar.

YOLLARI SEVMİRƏM ARTIQ

Qarlar ərədikcə
Yazın gəlişinə göz dikdik.
Günəş hərərətini yayan anlarda dünyaya.
Buz bağladı ürayimiz
Soyuq бүrүdү hər yanı
Sən də ki daha yoxsan,
Çiçəklərə can verəsen.
Yolları sevmirəm artıq.
Səni həqiqətə doğru mənəndən alırlar,
Mənsə bu fənada can verməyə məhkum.

QAR DÜŞƏNDƏ GƏLƏCƏK

Demişdi
Təbrizin qarının varğunudur.
Qar düşəndə gələcək.
Üz döndərdi qar bizdən.
Nə o gəldi, nə də Təbriz ağ günlərə çıxdı,
Hər şey əsirgəndi bizdən.
Bizə yalnız şaxtası qaldı.
İliyimizə işləyərək
Bəlkə də, ürəyimizə qədər
Qar da orda yağdı,
Günəş də orda doğdu.
Səndə ki qara varğunuydun...
Daha gözləriməm Təbrizə qar yağsın
Sanıram həvəsdən düşüb həyat.

BUZ BAĞLAMIS ÇARPAYI

Bu gecə
buz bağlamış çarpayının üstündə asıldı üreyim,
Sıçanlar yuvalarından baxa-baxa
Züdyü büdrədi ayağı gözlərimin önündə.
İndi əlindən yapışmağa üreyimin
Bir ömür gecikmişdim, sən demə.
Gözləmədən, gözlənilmədən.
Üreyim ömür boyu qorxaq birisi,
Üreyim
Ürək sözünü belə.
Udquymuş hər zaman
İndi çarpayı üstə asılır,
Dodaqaltı "ay gecikən məhəbbətim" nəğməsində,
Dili boğazında kəsilir,
İndi də yaşamaı özünə yox,
başqasına qurban aparır.
Yenə də gözləmədən gözlənilmədən.
Bu il qışın tam vaxtında gəlişinə inanıram
Buz bağlamış hər tərəfi şəhərimin
Əhrabi, Xətibi, Bağmeşəsi də,
Bu saatda çen bürümüş
pəncərələr arxasında.
Varmı axan Qaraqilə?!
Ondan sorun, yalnız ondan
Mənsə hələ...

SƏN ÜÇÜN

Bu gecə yanacaq ulduzlar
Bu gecə mahnılanacaq ay sən üçün,
Bu gecə yelləndirəcək saçlarını
dəniz mənimçün.
Dəsmalını vermə yelə
Saçlarından asılmağa məhkum mən
Gəl birlikdə mahnısında boğulaq ayın.

MÜRDƏŞİR OYUNU

Mürdəşir yoldaş,
Pəncərədən baxsana.
Bəlkə. o ölən mənəm qərİbcəsinə,
Yoxsa bu şəhərdə
Məndən də tənhası varmış.
Yoxsa
kimsəsizlik yarışı verilir bu səs-küydə.
Biri bu mürdəşir oyununa son qoysun.
Ömürlük çirkinlikləri nə sayaq yumaq olar axı?!

Nə olar
Ölüm daşı üstə barı əl çəkin bizdən.

TƏBRİZ

Sovruldu zamanın samanı belə
Bəlali başına, bəlali, Təbriz.
Kimsə tapılmadı ağlaya sənə
Anasız yaşayan, xalalı, Təbriz.

Zamanlar, tufanlar, boranlar, qarlar
Hamısın sındırıb kobud divarlar.
Əsdirir başını qoca çınarlar
Əlləri dizində qalalı, Təbriz.

Bir zaman dağların ərşə ucalmış,
Günəşdən bac almış, aydan bac almış.
Nədən gəncliyində belə qocalmış
Aybənz laçınlı, sonalı Təbriz.

İnamla yaşaram gələcəyi mən,
Çiçəklər açılib, güləcək çəmən.
Düşsə də başına hərdən bir ağ dən
Qartaldır - yaşayar, yaralı Təbriz.

DAŞA DÖNMÜŞ BOĞAZ

Susmağını bağırmaqdan
daşa döndü boğazım
sanıram,

yer kürəsi alt-üst ola,
günəş dona
ay qapsana öz içinə
gecələr zülmətində,
gündüzlərlə əl-ələ gəzişələr meydanları,
yenə sənədən sən çıxmayacaq
bu ölümdən betərdi, yoldaş,
yaşayaraq ölsən
baş daşın üstə
qürurla bağıracaqlar kəlmələr,
çiçəklənəcək daşlar,
ətir saçacaq torpaq
ölərək yaşasan
sənədən öncə öləcək qəbir daşın belə
bitəcək oralarda həyat,
solacaq məzarlıqların çiçəkləri,
nolar
son qoysan bu davranışa
mən sənin üzündə
hələ də yaşama yol açan çizgiləri görürəm,
mən hələ də
səndə yaşamaqla nəfəslənirəm,
yolun üstə əyləşəcəm
sən göyərçinlərinlə burdan keçənə kimi.

SEVGİMİZƏ DAYAQ

Əlimdəki çətimimlə
 əllərini sıxa-sıxa,
 xiyabandakı züyyüən ayaqları
 buz bağlamış burun uclarını
 parçalanmış,
 yerə gələn dizləri izləyirəm
 bir anlığa
 o səni anladır mənə.
 qoruyardın bütün qar-yağışlardan
 sən yağışa məhrəm,
 mənə həmdəm
 sevgimizə dayaq,
 kim nə bilir,
 bəlkə də, bir gün
 tənhalıqlarımın dayanacaq divarı sən oldun.

DÜNYA

Ozümle dalaşıram səhər axşam,
Səni fikirləşməyim dəyə
Hər şeyi arxada qoyub.
Qoparıb atmaq qədər
Neyləyim ki, hər addımda
dikilirsən gözümün önünə
Girirsən beynimə.
Nə sayaq istəmirəm, sevmirəm desəm də
Sanki qurtuluş yolu yoxmuş səndən,
Sən ey həyatımı qapsayan acı dünya,
Şirininliyinə belə acımışam
Sənsizliyə can atıram, qadaşı,
Beş günlük
Bir yol boyu işıq versən görər
Görməli işlər var
Düşün heç olmasa bir kərə.

ARXADAN DAŞ ATANLAR

Biz son şəkillərimizin adamlarıyıq,
Sənsə arxadan daş atanlardan birisi
Dənizləri qucaqlayan biz
Qumluqlarda bata-bata
Qaranlıqlara doğru gedən sən.
Rəssam, qoy o hər nə eylərsə etsin,
Sən bizim dəniz macəramızı yaşat hələ.

İSTƏMİRƏM

el qayğısının əks etməyən
 dil dodağı istəmirəm
 bir addımın əyri atan
 əl-ayağı istəmirəm

axar suyu saf olmayan
göz yaşı tək durulmayan
qanqal kökündən yülmayan,
yaşıl bağı istəmirəm

aydınlığa göz açmayan,
sabahıma iz açmayan.
baxışıyla söz açmayan
al yanağı istəmirəm.

görüşündən bar verməyən
alovuma qar verməyən,
məhəbbəti car verməyən,
lal qonağı istəmirəm.

Kölgə olub sərilməsəm
bəhərə olub dərilməsəm.
Nami kimi görülməsəm
qol-budağı istəmirəm.

Təqdim edən:
İlham Qəhrəman